

ὄνειρο

Βρισκόμουν σὲ μιὰ ἀκρογιαλιά καὶ παρακολουθοῦσα μερικά καράβια πὺ ἦσαν ἀ-
 ραγμένα. Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ ἦταν πολὺ μεγάλο καὶ ἔτοιμο νὰ ξεκινήσει. Μαζὶ μὲ μέ-
 να ἦσαν καὶ μιὰ ὁμάδα τουριστῶν, πὺ ἄρχισαν σιγὰ σιγὰ νὰ μπαίνουν στὸ μεγά-
 λο καράβι. Τότε βρέθηκε δίπλα μου ὁ πατέρας μου, καὶ μοῦ εἶπε πὺς ἐγὼ θὰ ἡ-
 μουν ὁ καπετάνιος αὐτοῦ τοῦ καραβιοῦ, πὺ προορισμὸ εἶχε κάποιο νησί. Ἐγὼ ἄρ-
 χισα νὰ φωνάζω ὅτι δὲν ἦταν δυνατόν νὰ κυβερνήσω ἕνα τόσο μεγάλο πλοῖο, ἀλ-
 λά θυμωμένος ὁ πατέρας μου μὲ ἔσπρωξε μέσα στὸ καράβι, τὸ ὁποῖο ἀμέσως ξε-
 κίνησε καὶ ἄρχισε νὰ τρέχει μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα. Καὶ ξαφνικὰ βρεθήκα-
 με σὲ ἕνα νησί χωρὶς καθόλου πράσινο καὶ σπίτια. Ὑπῆρχαν μόνο μερικὲς φάθι-
 νες καλύβες καὶ πολὺς κόσμος. Ἐγὼ ζήτησα νὰ φωνίσω κάτι καὶ τότε μὲ πῆγαν
 σὲ μιὰ καλύβα πὺ τὴν εἶχε ἕνας ἄντρας. "Ὅλο του τὸ ἐμπόρευμα ἦσαν μερικά
 καμμάτια ἀπὸ σπασμένα ποτήρια καὶ μερικά μικρὰ ἀγαθιατάκια. Πῆρα μερικά
 ἀπὸ αὐτὰ καὶ τοῦ ἔδωσα ἕνα χιλιάριο. Αὐτὸς κράτησε ὅλα τὰ χρήματα καὶ ἄρ-
 νήθηκε νὰ μοῦ δώσει ρέστα. Τότε ἄρχισα νὰ κλαίω καὶ νὰ φωνάζω ὅτι ἦταν ἀ-
 πατεώνας καὶ ὅτι θὰ καλοῦσα τὴν ἀστυνομία. Πράγματι, ἦλθε ἕνας ἀστυνόμος καὶ
 ὅταν ἄκουσε γιατί ἔκλαψα καὶ φώναξα, χαμογέλασε, πῆρε ἕνα μαντίλι μὲ φαντα-
 χτερὰ χρώματα ἀπὸ ἕναν πάγκο, καὶ μοῦ τὸ ἔβαλε στὸ κεφάλι. Τότε ἐγὼ ἄρχισα
 νὰ γελάω καὶ νὰ χορεύω ἕναν παράξενο ρυθμὸ ὥσπου τελικὰ ἄρχισα νὰ ἀνεβαίνω
 ψηλὰ πρὸς τὸν οὐρανὸ χωρὶς νὰ σταματήσω τὸ θορυβῶδες γέλιο μοῦ. ("Ὀνειρο κο-
 ριτσιοῦ 18 χρονῶν) .

μνημη

εἰμαι λαϊκος γιατι εἰμαι ζωικος και περπαταω τρωω πινω πεθαινω ζω
 τραγουδαω γιατι η γλωσσα ειναι τραγουδι και την κοινωναω απο τραγουδι σε τρα-
 γουδι τραγουδιστης
 τραγουδισμενος
 δημοτικος
 με το προσωπο μου απροσωπο κι ωραιο ερωτικο να σβηνει στον ερωτα, να γινεται
 εγω και το παιδι μου
 εγω και η γυναικα μου
 εγω κι εσυ, τετοια προσωπα, οπως οι πετρες και το νερο
 προσωπα ζωης
 ζωη της πραγματικοτητας
 πραγμα,
 πραγμα ξαναγινομαι με τα πραγματικα, τα παλια, τουτα δω του χωματος και του
 νερου
 λαϊκος ειναι ο ανθρωπος των πραγματων,
 το δημοτικο τραγουδι βρισκεται παντου πραγματα, τα πραγματα δεν εχουν χρονο
 ο χρονος ειναι πραγματικος
 ζωη,
 ζω τη ζωη που ερχεται απο παντα ως εμενα ολογυρα
 και προχωραω παντου ευκολα
 γιατι σημερα ειναι παντα
 τωρα ειναι παντου
 ολα ειναι αυτα
 αυτο.